

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

12 sönd. efter tref.

"Friheten i Kristus"

Jesaja 38:1-6

Rom 8:18-23

Luk 13:10-17

Ps 5, 289, 399, 260

Har hon nu gått där i 18 år med sin onda rygg så kan hon väl vänta en dag till! Den snusförnuftige synagogföreståndaren var så förblindad av alla paragrafer som skulle hållas att han inte kunde glädjas över det underbara som precis hade skett. "Det finns sex dagar då man skall arbeta. På dem kan ni komma och bli botade, men inte under sabbaten". Tänk, här hade han bevittnat ett fantastiskt mirakel, mitt framför sina ögon, men det enda han hade att säga var att det skedde vid fel tidpunkt.

Satan hade hållit henne bunden i 18 år, enligt Jesus själv. Satan, motståndaren till Gud, upprorsmakaren. Han som är fördärvaren och som på alla sätt vill förstöra Guds skapelse. Paulus skriver ju i dagens epistel att även själva skapelsen är lagd under tomhetens välde och väntar otåligt på att befrias ur sitt slaveri. Det som naturen och skapelsen har råkat ut för inkluderar även sjukdomar. Det kanske inte var så att den här kvinnan var direkt drabbad av djävulen, men ändå var hennes sjukdom en konsekvens av hans verk, precis som all sjukdom är. Och så länge kampen mellan Gud och djävulen pågår så får vi räkna med sjukdomar.

Men det kommer att komma en dag då vi slipper sjukdomar. En dag då skapelsen når den frihet som Guds barn får när de förhärligas, för att återigen citera Paulus. En dag då den stora Sabbaten bryter in. Sabbaten som är en symbol för det som väntar oss i framtiden. Och då börjar vi ana varför Jesus botade den här kvinnan just på sabbaten. För sakligt sett så hade väl synagogföreståndaren rätt, varför kunde Jesus inte ha väntat till dagen efter. Sabbaten inrättades av Gud, en dag som skulle helgas, avskiljas åt Herren. På den dagen skulle ingen arbeta utan alla skulle ägna sig åt Gud. Det var alltså en dag för frihet, frihet från arbete och frihet till Gud.

Men sen började några fundera: vad är egentligen arbete? Hur ska man definiera det? Det finns ju så mycket handlingar som skulle kunna vara arbete. Var ska man dra gränsen? Och så med tiden så växte det fram ett omfattande regelverk för att folk ska veta exakt vad som är tillåtet eller inte på sabbaten. Det fanns 39 handlingar som var förbjudna, såsom att plöja, skörda, tröska, baka, spinna, tända upp eld, knyta el. lösa upp knutar etc. Intentionen med sabbaten blev så småningom helt förvrängd, en djungel av paragrafer att ta sig igenom. Ett erbjudande om vila hade blivit en tung börda att bära.

Så, nej, hon kunde inte vänta, varken hon eller Jesus kunde vänta till dagen efter. Det finns nämligen en poäng att det skedde just på sabbaten, en poäng som vår vän paragrafryttaren inte kunde se.

Sabbaten var något mer än bara en arbetsfri dag i veckan. Sabbaten är också en bild, den pekar på något ut över sig självt. Den är en bild av den kommande eskatologiska vilan hos Gud. Sabbaten symboliserar gryningen till en ny värld, inledningen till den nya skapelsen. Kristus är detta hopp och det visar han genom de under som han gjorde. När kvinnan blir botad från sin ryggskada så är befrielsearbetet i full gång, den nya skapelsen står för dörren.

Och då förstår vi varför Jesus inte väntade till dagen efter. Det var inte bara för att reta synagogföreståndaren. Genom att befria henne just på en sabbat så visade han att nu står den eviga Sabbaten för dörren. Det som sabbaten här på jorden pekar fram mot har kommit med Kristus.

Den här kvinnan hade nog inte räknat med att bli befriad den här dagen. Jag tror inte att hon räknade med något sådant över huvudtaget. Hon hade vant sig vid sin situation, hon gick ändå till sin synagoga för att lyssna till Guds ord. Och där hon blev hon först sedd av Jesus. Han fick se henne, poängterar Lukas. Ja, det är klart att han såg henne, tänker vi, de var ju på samma gudstjänst. Dessutom så var det ju Jesus som predikade och det är svårt att undgå att se gudstjänstdeltagarna då.

Men man kan se människor på så olika sätt. Man kan förstrött notera att någon är närvarande och man kan se en människa på djupet, med alla de behov hon har. Det var bara Jesus som verkligen såg henne, de andra var bara vana vid att hon var där. Synagogföreståndare såg henne definitivt inte.

Och när Jesus fick se henne så blev hon kallad av honom. Det var inte fråga om att hon tog något initiativ. Detta var ett av få tillfällen då Jesus botade någon utan att först uttryckligen fråga.

Vad är det du behöver befrias från? Vad är den krokiga ryggen i ditt liv? Ja, vad är det som gör att vi människor kryper ihop och inte rätar på oss? Som gör oss inkrökta i oss själva. Jesus vill befria dig. Befria dig från självupptagenhet, till att lyfta blicken och se andra. Vi kan vara bundna av olika saker men utan Jesus hjälp så är vi ohjälpligt fast. Och man kan så ha vant sig vid sin situation att man inte räknar med någon förändring, och man försöker därför inte heller ta några initiativ. Den här kvinnan hade varit bunden i 18 år, och räknade inte med något annat än att fortsätta med detta till livets slut.

Men hon var på en plats där Jesus befann sig. Hon gick till synagogan precis som Jesus. Och hon lyssnade när han kallade henne. Då tvekade hon inte. Och hon fick sitt liv förvandlat den dagen.

Jesus kallar även dig. Han ser dig och vill befria dig. Går du honom till mötes? Precis som kvinnan den dagen gick till synagogan har du nu kommit till kyrkan. Vi känner platserna och stunderna där han stämmer möte med oss och kallar oss.

Han kallar dig även fram till nattvardsbordet, där vill han ge sig själv till dig. Där får vi en försmak av den stora sabbaten. Vi behöver bara tacka och ta emot. Ta emot honom som vill befria och upprätta oss.